

El pou del vernís

Butlletí
d'informació

Editorial

Les nostres activitats continuen tenint una resposta popular molt satisfactòria i això ens estimula a continuar treballant amb energies renovades. Hi ha un problema, però, que entre les diferents entitats i l'ajuntament hauríem de resoldre. Massa sovint coincideixen actes el mateix dia i això ens perjudica a les entitats i a la ciutadania perquè es veuen obligats a haver de triar entre actes simultanis, quan després ens trobem amb molts dies sense cap acte programat.

Aquests primers mesos de l'any ens hem trobat que el dia 16 d'abril vam coincidir dos actes poètics i musicals, l'un organitzat per nosaltres i un altre per la Biblioteca Pare Miquel. Hem coincidit o hem estat apunt de coincidir amb actes d'altres entitats o del propi ajuntament.

El grup d'estudis programem els nostres actes amb molt de temps i són habitualment el primer dijous de cada mes ja des de fa molts anys i, per tant, ens agradaria que les diferents entitats ens respectessin aquest dia. També és important que l'àrea de cultura de l'ajuntament s'impliqués més en la coordinació, ja que ens hem trobat alguna vegada "contra-programats" pel mateix govern municipal. Una millor coordinació d'activitats milloraria l'oferta cultural que presentem davant de la ciutadania.

Aquests últims mesos el Francesc Puig i el Romà Marquez ens van explicar la seva experiència vital i personal. També va tenir un gran nivell el concert poètic i musical de Sant Jordi i acabarem el semestre amb una conferència sobre Darwin, ja que aquest any celebrem el 150 aniversari de la publicació de l'evolució de les espècies. La darrera sortida serà a Igualada.

Trobareu més informació i fotografies d'aquestes activitats a la nostra pàgina web: <http://grupestudis.esplugues.cat>. Bon estiu i recordeu que reprendrem les nostres activitats amb la caminada popular el mes de setembre.

150 Aniversari de la Coloma

L'any vinent es celebra el 150è de la societat Coral La Coloma i des del grup d'Estudis col·laborarem a la celebració amb un concert d'homenatge i també publicarem a la miscel·lània número III sobre la gent gran d'Esplugues la xerrada que van fer la Paula Figueras i l'Alfons Sangrà, sobre aquesta coral centenària.

Però també hem cregut oportú acostar a la gent d'Esplugues d'avui una petita història

d'aquesta entitat que és l'entitat més antiga de la nostra població. Per preparar aquest resum ha estat una gran ajuda el llibre de Pasqual Juan, *Tornar a mirar*, diversos articles apareguts a la "Vida d'Esplugues" així com les aportacions de Paula Figueras i Alfons Sangrà. Som a mitjans del segle XIX quan Josep Anselm Clavé va crear amb el lema Progrés, Virtut i Amor, un moviment coral per tal de fer que la gent senzilla

cantés i ho va fer amb tan d'èxit que en pocs anys van proliferar per tot Catalunya grups de cantaires que durant tot l'any assajaven i que en dies assenyalats com les carmelles, per Pasqua, oferien el seu repertori a la gent. Esplugues va ser un dels pobles capdavanters i ja l'any 1860 es va fundar el cor "La Paloma" que avui coneixem amb el nom catalanitzat per "La Coloma". A la seva fundació hi va assistir el mestre Josep Anselm

Clavé i va resultar una diada memorable, ja que al Concert hi assistiren les primeres autoritats del moment i representants de les societats corals fundades fins aleshores.

Un dels personatges més importants en la història de la coral va ser l'Andreu Amat (1862-1931) que ja als 18 anys dirigia la coral i ho va fer fins la mort del seu fill el 1928, que el trasbalsà profundament. Encara que nascut a Martorell se sentia un espluguís

més i el seu amor a Esplugues va ser compensat el 1961 quan se li va dedicar el carrer que porta el seu nom. També cal destacar la figura de Pere Mañé que dirigí la coral en dos períodes deferents.

La seva primera seu va ser a Can Carlets, al carrer Laureà Miró, local que havia estat seu del Centre Parroquial, ERC i la OJE, i avui desaparegut. Al 1907 un grup de socis abandonaren la coral per fundar l'Avenç. La coral

quedà afeblida i abandonaren el local per anar a Cal Quirze (avui també malauradament desaparegut). L'any 1949 passaren a l'Avenç, on van poder tenir un local encara que mantenint la seva personalitat com a entitat independent.

Una entitat de vida tan dilatada sempre passa per moments difícils. Va superar la petita crisi de l'any 1907 que serví per donar vida a una altra entitat centenària que continua

Per què es caça al Parc i com es regula

El Pla Especial d'Ordenació i de Protecció del Medi Natural del Parc de Collserola recull en un dels seus articles (28) el següent:

«Atès que és objecte d'aquest Pla la preservació del medi natural del Parc de Collserola i la potenciació del seu gaudi per part dels ciutadans, la caça haurà de ser prohibida a totes les àrees de Parc Forestal, sia per raons de protecció de la fauna que hi habita, sia per raons de seguretat envers els visitants o usuaris del Parc. Aquesta prohibició, però, només serà efectiva quan s'hagi formulat la declaració de Zona de Seguretat, Refugi de Caça o altra figura anàloga per part dels organismes competents.»

Fins al moment, únicament els municipis de Barcelona i Esplugues de Llobregat han declarat el seu territori Zona de Seguretat i, per tant, la caça en aquests territoris està terminantment prohibida.

Tot i així, quan una espècie cinegètica pot provocar danys, com en el cas dels senglars, cal actuar per controlar aquestes poblacions, i és amb aquest objecte que la Generalitat redacta els Plans Tècnics de Gestió Cinegètica que s'apliquen amb una periodicitat anual. Per exemple, s'ha estimat que per aquesta temporada calen al voltant de 30 batudes de senglar repartides entre les dues Zones de Caça Controlada de Collserola.

Actualment, al Parc hi ha quatre Àrees Privades de Caça (APC), als termes municipals del Papiol, Sant Cugat del Vallès i Cerdanyola, la gestió de les quals correspon als titulars; i dues Zones de Caça Controlada (ZCC), una al Baix Llobregat, que afecta els termes municipals de Sant Just Desvern, Sant Feliu de Llobregat, Molins de Rei i el Papiol; i una altra al Vallès Occidental, que afecta Sant Cugat del Vallès i Cerdanyola del Vallès.

Les competències sobre l'activitat cinegètica a Collserola, com a la resta de Catalunya, corresponen al Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya.

Ja s'han recuperat algunes fonts

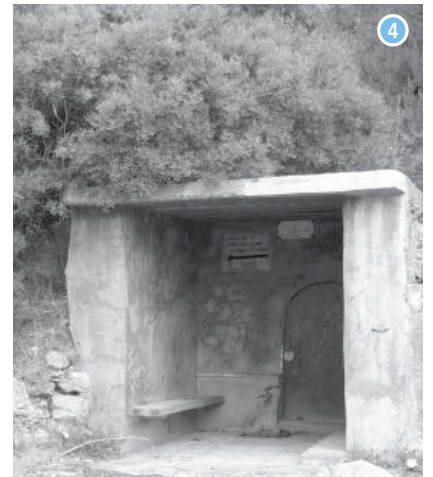
Fruit del conveni de col·laboració entre la Diputació de Barcelona i la Fundació La Caixa.

Al començament d'any, el Consorci Parc de Collserola, en el marc del conveni de col·laboració de la Diputació de Barcelona amb la Fundació La Caixa, va iniciar la recuperació de deu fonts significatives que, per un motiu o un altre, estaven en estat de deteriorament o abandonament.

Les intervencions realitzades han variat segons la situació i l'estat de la font. A part d'això, i per a totes les fonts recuperades, s'ha dut a terme l'aixecament topogràfic precís de l'indret, una actuació forestal de desbrossada, l'arranjament i la conformació dels camins: i de l'entorn, la intervenció en la font pròpiament dita i la senyalització.

Es preveu finalitzar els treballs de recuperació de les fonts que resten –i que són les següents: font de can Llevalloll, font d'en Sert, font de can Ferriol, font d'en Geroni i font de Mas Guimbau– al començament de 2009.

1. La font del Canet, als itineraris de la Budellera, compta amb un ampli espai d'estada
2. La font de can Castellví, prop de les Planes, està ubicada en un paratge que convida al descans de l'ànima.
3. La font del Bacallà, al costat de la Rabassada, té un frontís que reproduïx el bacallà que li dona nom. S'hi ha recuperat un camí que enllaça amb el camí de Vallvidrera als viviers de can Borni.
4. La font d'en Marc, a Sant Feliu de Llobregat, ofereix aixopluc en cas de pluja.

Els arbres del carrer

BRACHYCHITON

Cercant arbres que no perdessin la fulla, s'han plantat en alguns carrers de la vorera ample els anomenats "Arbre Botella" per la forma que té el troc quan es fa gran. El tronc manté el color verd com les fulles, en forma de cor, d'uns cinc centímetres de llargada i amb el conjunt de branques formant un arbre atapeït, amb una dimensió de 10 a 15 metres d'alçada.

És originari d' Austràlia, per això la seva floració s'esdevé en els mesos de maig o juny, ja que al canviar d'hemisferi no reconeix la primavera fins que la calor el fa reaccionar. Les flors en ramells, tenen la forma d'una petita tulipa d'un cm i de color blanc crema. Resten una mica camuflades entre les fulles, però quan l'arbre és adult són molt abundants.

Com que el seu creixement és regular, té poc manteniment ja que es pot dir que no necessita cap tipus de poda, si no és una branca que es despista. Tampoc no és propens a agafar malalties i resisteix bé la sequera, però ha tingut un inconvenient en les voreres, quan es fa gran, al inflar-se el tronc en la part baixa i aixecar el terra, malmentent la vorera.

A Esplugues de Llobregat, es poden veure a la carretera de Cornellà i a la part baixa de la pujada a l'hospital de Sant Joan de Deu.

Jordi Raventós i Isard

FITXA TÈCNICA

Gènere: BRACHYCHITON

Espècie: POPULNEUM

Família: STERCULIACEAE

Nom català: "ARBRE BOTELLA" o BARQUIQUITON

El pou del
Butlletí
d'informació **vernís**

Dimarts alternatius de 19 a 21 h

Fax:
93 473 29 87

Telèfon:
93 473 44 12

e-mail:
gestudisesplugues@gmail.com

Nova pàgina web:
<http://grupestudis.esplugues.cat>

Seu:
Casal de Cultura Robert Brillas
Àngel Guimerà, 38 - 08950 Esplugues de Llobregat